

man tidligere overhovedet ikke solgte en eneste Tønde Brødkorn uden efter hollandsk Vægt, skal vi nu, hvor Brødkornet spiller en endnu større Rolle end tidligere, afregne paa en anden og mindre god Maade. Vi har, som jeg gentagne Gange har sagt, ingen bedre Værdimaaler. Det er ganske umuligt at afgøre Brødkornets Tørhedsgrad indenfor en snævrere Grænse uden gennem den hollandske Vægt. Man kan foretage Analyser, gaaende ud paa at bestemme Vandindholdet, men det er selvsagt ganske umuligt at foretage en saadan Analyse for hvert enkelt maaske ganske lille Parti. Der er ikke fra noget Parti rejst saglige Indvendinger mod dette Standpunkt. Men man har ment, at visse Egne i Vestjylland vilde være brøstholdne, fordi de altid leverer Rug af lavere Kvalitetsvægt. Det er muligt, de gør det, men jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at den lette Jord kan give lige saa vægtig Rug som den svære. I hvert Tilfælde gaar Erfaringerne her paa Øerne ud paa, at Rug paa sandet Jord giver mindst lige saa høj hollandsk Vægt som Rug, der er groet paa svær Jord, ja, snarere højere. Jeg anser det derfor vedvarende for meningsløst, at disse specielle Forhold i Vestjylland skulde bevirke, at man hele Landet over skal have en Afregningsmaade, som man er enig om er mindre fyldestgørende. Fordi de vestjyske Egne efter deres Mening dyrker en letvægtig Vare af Rug, er der ingen Mening i, at Rugens Afregning i hele det øvrige Land skal foregaa paa den Maade, at man betaler letvægtig Rug med samme Pris som den, der har en højere Kvalitetsvægt. Det er altid farligt ikke at sætte en Præmie paa at høste sit Korn godt og forsvarligt. Der er ingen Mening i at give de Landbrugere, der enten tager deres Rug for tidligt eller kører den hjem for tidligt, de normerede 30 Kr., som Forslaget lyder paa, for 100 kg stærkt vandholdig Rug. Det kan være rigtigt nok, at man kan tørre Kornet, men der er ingen Mening i, at Staten skal have Udgifter til Tørring af Korn, fordi Jordbrugerne ikke har høstet deres Rug forsvarligt. Og jeg gaar et Skridt videre med Hensyn til Vestjyderne. Selv om de har Ret i, at deres Korn er af lavere Kvalitetsvægt, hvorfor skal saa Hvede, som de ikke dyrker, afregnes paa samme uheldige Grundlag? Her har man det Tilfælde, at den Hvede, som f. Eks. vejer 132 Pund hollandsk, ved at komme hjem fra Marken i god tør Tilstand, er mere glutenholdig, har mere Næringsindhold end den Hvede, der er høstet med 124 Pund hollandsk Vægt og tørret op med Kunst til 132. Det forekom-

mer mig derfor stadig, at Hensynet til de vestjyske Egne ikke maa være bestemmende for, hvordan Afregningen for Vintersæden skal foregaa i hele det øvrige Land. Ved at sætte en Præmie paa, at Kornet kommer saa godt i Hus som vel muligt, vilde man ogsaa undgaa den højst beklagelige Situation, som man tit ser, at Korn i Statens Lagre i høj Grad tager Skade. Om der begaas større eller mindre Fejl i saa Henseende, skal jeg ikke komme ind paa, det er meget vanskeligt at opbevare en vaad Kornvare, men i hvert Tilfælde er det beklageligt, at Rug og Hvede paa Statens Lagre meget ofte har taget Skade.

Der er, som sagt, ingen Anledning for mig til at komme ind paa Enkeltheder i Mindretallets Betænkning eller de af os stillede Ændringsforslag, og jeg skal blot anbefale mine Partifæller at stemme for Mindretallets og for Udvalgets Ændringsforslag samt for Ændringsforslag Nr. 16 til § 7 og Ændringsforslag Nr. 28, men jeg maa give det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) Ret i, at det er nærmest overflødigt at sætte denne Bestemmelse ind, idet der i den foregaaende Kornlov er Hjemmel for den Krone, som Landmanden her skal have ekstra. Vi agter imidlertid alligevel at stemme for dette Ændringsforslag.

Maa jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at der er en Trykfejl i Ændringsforslag Nr. 16 til § 7. Den er ganske vist saa iøjnefaldende, at den i Virkeligheden ikke kan vildlede, men jeg bør dog paatale den. Der staar i Ændringsforslag Nr. 16 angaaende den hollandske Vægt: „118 og 124 Pd. hollandsk Vægt. For hvert Pd. hollandsk Vægt mindre afkortes 50 Øre for 100 hkg i Prisen“. Der skal selvfølgelig staa: for 100 kg i Prisen.

Indenrigsministeren (Rode): De ærede Ordførere har gennemgaaet Stillingen i Udvalget og begrundet Ændringsforslagene, ogsaa med en Række talmæssige Opgivelser, som jeg derfor ikke skal trætte Forsamlingen med at gentage eller yderligere komme ind paa. Jeg skal nøjes med at sige, at Lovforslaget har det Formaal at sikre Befolkningen dens Brødkorn, at denne Sikring af Brødkorn selvfølgelig maa ske paa en saadan Maade, at Landbrugsproduktionen stilles saa gunstigt som muligt, at Staten i saa Henseende bør træffe alle de Foranstaltninger, den er i Stand til at træffe, at den ikke bør paatage sig Forpligtelser, som den udsætter sig for ikke at kunne opfylde, og at endelig Ord-